Enderrock | Pere Bestard | Actualitzat el 06/07/2018 a les 14:00

Marga Rotger: «Viure el somni de fer música és una mica utòpic»

La manacorina encara un estiu ple de reptes i concerts mentre prepara les cançons per al seu proper àlbum d'estudi

La bandautora mallorquina és una de les veus de l'escena illenca. Semifinalista del Sona9 l'any 2015, té dos treballs a la seva discografia, *El viatge* (autoeditat, 2016) i *Utopia* (Runaway, 2016). A final d'any entrarà a l'estudi de gravació per enregistrar el seu segon llarga durada, que veurà la llum l'any que ve.

Aquest estiu tens una agenda ben nodrida de concerts amb diferents formats. El proper 11 de juliol presentes un espectacle al Teatre Principal de Palma amb la Banda de Música de Pollença. Com va començar aquest projecte?
Tot va ser idea del director de la **Banda de Música de Pollença**, Emili Divas, una persona inquieta i que sempre intenta fer projectes diferents del que la gent entén que ha de ser la música d'una banda municipal. Quan vaig rebre la proposta em va comentar que li agradaria fer els arranjaments de les meves cançons i tirar endavant el projecte. Vam fer una petita *première* a la Fira i teníem ganes de repetir-ho i fer més repertori. Com que és director també de la **Banda de Música de Binissalem**, el dia 12 farem un segon concert a Can Gelabert, al mateix poble.

Com ha estat l'experiència? És impactant veure com s'interpreta el teu repertori amb aquest format?
És una experiència vibrant. A Pollença són quaranta músics. El primer assaig que vam fer junts va ser una explosió de sonoritats. Amb el quintet que toco estic acostumada al so elèctric i electrònic. Sentir de cop i volta tota aquella fusta i aquells metalls va ser aclaparador. N'Emili va aprofitar,

també per necessitats harmòniques, per fer variacions de melodies, contrapunts i veus. Les cançons van guanyar molta riquesa. Algunes de les parts instrumentals també són molt emotives.

Quines cançons heu arranjat?
Del meu primer treball, *El viatge* (autoeditat, 2014), "El sopar" i "Un dia de festa", i del disc *Utopia* (Runaway,2016), unes cinc cançons més les variacions amb parts instrumentals, com et deia.

Quina és la cançó que et fa vibrar més?
La cançó que em fa vibrar més és "El bosc", és la meva cançó preferida entre les que he compost [riu]. El missatge de la cançó es veu reforçat amb la potència i contundència de tots els instruments de la banda municipal.

Aquests dos mesos faràs concerts a duet, a trio i a quintet, a banda dels concerts amb les bandes municipals. És una feinada haver de preparar aquests diferents repertoris?
És una feina important. El meu projecte des del principi va néixer com a bandautora. Al principi vaig començar amb una banda perquè vaig pensar que necessitava aquest tipus d'acompanyament. Ara bé, amb el temps, moure un quintet, i ara afegint-hi una secció de vents, costa moltíssim. D'altra banda, no he volgut perdre mai la relació amb els músics que han col·laborat amb els meus treballs. Sempre que podem anam a quintet, però vam decidir també muntar un format de trio i de duet. Ara me sent molt còmode acompanyant-me jo mateixa de la guitarra. M'agrada el format de duet, per exemple, per les sonoritats, que són molt diferents segons dels espais: si són petits, pots crear moltes dinàmiques i és una passada.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Rae-BUCHVbs
El proper 23 d'agost participes al concert d'Hexàgon Feminista a Can Alcover.
Aquest concert és una inciativa del Grup Espiral. Hexàgon Feminista és un projecte que aborda el feminisme des de diferents àmbits. Aquest esdeveniment estarà dedicat a la perspectiva feminista dins la música. Quan van contactar amb mi vaig acceptar encantada.

Estàs preparant nou material per a un segon disc de Marga Rotger?
Ara mateix tenc composicions fetes i estam a punt d'entrar a fer els primers assajos a meitat de juliol. Aquesta vegada he produït les cançons, jo sola a casa amb l'ordinador, per després compartir les idees amb els músics. De vegades per agafar una idea de la sonoritat i de la intenció de les cançons aquesta és la millor manera. Sempre estic oberta a les idees de la gent amb qui treballo, però ara tenc més clar què és el que cerc i com ho puc transmetre millor.

Què ha canviat més d'un disc a l'altre?
A El viatge (autoeditat, 2014) les cançons parlaven dels meus sentiments, la idea d'emprendre una aventura, de voler fer la meva música. *Utopia* (Runaway, 2016), després del Sona9, va ser com una explosió d'emocions, de créixer com a artista, de creure que si treballes és possible. Viure el somni de fer música és una mica utòpic. Crec que el proper disc representarà una etapa de més de maduresa, més calmada. Hi haurà cançons amb sonoritats electròniques, més profundes, més viscerals, i altres de més acústiques i reposades, amb una línia pop i swing que connecta amb el meu primer àlbum.

